

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1738. usque ad annum 1740

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1786

VD18 90119355

§. 11. Alvari Cardinalis de Cienfuegos fata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67878](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67878)

Sæc. XVIII. calculi doloribus cruciatus, nonnulli
 A. C. 1739. felicem ex hac vita exitum ardentissi-
 me anhellabat; unde omnibus morien-
 tium subsidis munitus, anno ætatis
 suæ septuagesimo quarto die octava Julii
 placidissime post vitam integerrime ex-
 actam obiit: Corpus ejus maxima
 qua decuit, pompa in Ecclesia SS. Apo-
 stolorum elatum, ac demum ad Late-
 ranensem Basilicam translatum in gen-
 titio suæ familiæ sepulcro terræ man-
 datum est.

§. XI.

*Alvari Cardinalis de Cienfuegos
 fata.*

Postremus ex Cardinalibus hoc anno
 denatis erat Alvarus de Cienfue-
 gos, in Asturia natus. Hic impendit
 Parentum cura tam in Christianæ vitæ
 præceptis quam literis probe institutus,
 in Societate per plures annos Philo-
 sophiam & in Universitate Salman-
 ticensi Theologiam & Rhetoricam pro-
 fitebatur: Quoniam vero politicis arti-
 bus probe instructus esset, pulveris
 scholastici fordes pertæsus, in domesti-
 cum Thomæ Comitis de Henriquez &
 Malgar magni Hispaniæ Architalam
 Theologum adoptari curavit, cumque
 hic idem Comes Caroli III. Austriæ
 Archi-

Archiducis fortunam sequeretur, ac propterea apud ipsum gratia plurimum valeret, eundem quoque favorem Alvaro tam feliciter conciliaverat, ut sæpius Caroli conspectum subiret; postquam vero rebus in Hispania Carolo adversis Henriquez in Lusitaniam auferat, Alvarus quoque itineris fociam sese eidem adjunxit, Regique auctor exstitit, ut Austriacæ Domui propensus Carolum neo-electum Hispaniæ Regem in suum Regnum reciperet; quo tamen in Hispaniis comperto Henriquez omnium bonorum proscriptione mulctatus est, vicissim vero, utpote Austriacæ parti addictissimus, & aliunde rerum publicarum Administer longe expertissimus, unacum Alvaro a secretis Caroli Archiducis consiliis esse meruit, hujusque Principis res contra ejus hostes strenue propugnavit: Accidit tamen, ut idem Carolus infelici prælio ad Allmanzan commisso, Hispaniæ Monarchiæ spem amitteret, atque in Imperatorem Romanum electus e Lusitania Viennam proficisceretur, simulque Architalassus Henriquez tædio confectus morti proximus esset. Eundem quidem Alvarus Christianæ pietatis officiis juvit, suasorque exstitit, ut prædivitem suam hæreditatem Cæsari relinqueret, ipse tamen suo Patrono

Sæc. XVIII.
A. C. 1739.

Sæc. XVIII. orbatus & Hispanis invisus haud amplius tuto in patriam suam reverti poterat: unde Ulyssipone subsistere coactus ex Cæsaris benevolentia ibidem eisdem negotia Cæsareus Administer procuravit, multumque contulit ad conubium, quod Joannes V. Lusitanæ Rex cum Maria Anna Archiducissa anno hujus sæculi octavo contraxerat. Demum pace Ultrajecti conclusa Viennam evocatus, a Cæsare Londinum prius, inde ad Batavos decernebatur, ut cum ipsis secreta quædam mandata exequeretur: Tandem Viennam reversus, a Lusitanæ Regina condicto annuo salario Procuratorem agere iussus erat, ubi hæreditatis partem, quæ illam ex Eleonoræ Matris suæ Imperatricis defunctæ testamento contigerat, ejus nomine reposcebat. Peractum hoc negotio Alvarus Viennæ oblectam aliquamdiu vitam duxit, a Cæsare tamen tanti habitus, ut eum summæ Romæ Oratorem habere vellet, ac sacra Purpura decorandum Clementi XI. nominaret, qua obtenta Alvarus magnificum conduxit Palatium, & numerosam pedissequorum turma stipatus, impetrata alloquii copia Imperatori pro impensio apud Papam officio grates repetidit, nec id absque proventu; quippe a munifica ejusdem manu præter Ca-

tania

taniensem Episcopatum in Sicilia tan-
 tum obtinuit, quantum ad comparan-
 dam suppellectilem & apparatus suæ
 dignitati congruum requireretur: Nec
 hic stetit Caroli Cæsaris liberalitas; cum
 enim hic Cardinalis mortuo Clemente
 XI. ad sacra comitia pergeret, pro fe-
 rendis Romani itineris sumptibus non
 modo eidem duo florenorum millia ex
 ærario numerari, sed & Mediolani &
 Neapolis, quotquot ad decentem su-
 stentationem necessariæ forent, pecu-
 nias suppeditari iussit. Romam dela-
 tus ad Cæsaris votum electionem In-
 nocentii XIII. promovit, a quo e-
 tiam in locum Althanii Cardinalis in
 Cæsareum Administrum nominatus est,
 rursusque in comitiis post Innocentii
 obitum cunctos, qui Cæsari minus ac-
 cepti essent, a Tiara excludere, sedulo
 studuit, tandem vero cum potissima
 suffragantium parte in Benedictum XIII.
 collimavit, a quo ad Lateranense Con-
 cilium vocatus, reclamantibus potissi-
 mis, pertinaciter defendit, illam Pro-
 vincialem Synodum, cum eidem ipse-
 met Pontifex præsens esset, ab uni-
 versa Ecclesia pro *æcumenica* esse haben-
 dam: Paulopost Siciliæ utriusque Pro-
 tector prædivitem Montis Regalis Ar-
 chiepiscopatum impetravit. Interim
 Pontificiam inter & Lusitanam Aulam

Sæc. XVIII,
 A. C. 1739.

Sæc. XVIII. tam grave exortum est diffidium, ut
A.C. 1739. Regis jussu omnes Lusitani Roma ex-
 cederent, ac Cienfuegos Nationis hujus
 Ecclesiam claudere, & ab ejus
 ribus regia insignia abstrahere jubere-
 tur, ideo inde omnem Sacram sup-
 pellectilem, ne forte Papa per alios Sa-
 cerdotes rem Divinam ibi peragi cure-
 ret, conscribi & asservari præcepit.
 Fervebat adhuc hæc contentio, dum
 mortuo Benedicto XIII. Alvarus de-
 in Conclavi Cardinalium potissimus
 unacum Albanio in favorem Clemen-
 tis XII. conciliaret. Electo hoc Papa
 totus in eo erat, ut Lusitanix Regem
 in Sedis Apostolicæ gratiam revocare-
 dumque suo conatui optatus responde-
 ret successus, ipsemet ob nobiliorem in-
 ter Spectatores locum in Alibertino
 Theatro cum Sant - Aignonico Duce
 Galliarum Regis Oratore molestæ im-
 plicabatur liti, quam tamen Pontifex
 destructo hoc Spectatorum receptaculo
 diremit. Re composita Cardinalis cum
 ipso Pontifice sæpius male convenit.
 hunc enim Papam fervente in Italia
 bello Cæsari minus affectum credebatur.
 Gravius autem Alvaro negotium fa-
 cessebat Carolus Borbonius, qui utra-
 que Sicilia armis parta, Montis Rega-
 lis Archiepiscopatus Siculi proventus
 huic Cardinali eripuit, eoquod ipsum
 Cæsa-

Cæsareis partibus longe addictissimum nollet: Ea lis aliquamdiu tenuit, sed Cienfuegos per longum tempus suis privabatur redditibus, quamvis eorum restitutionem per suum Mandatarium strenue urgeret, hicque ipsum sæpius certiozem redderet, eos sensim omnino restitutum iri: Cardinalis vero diuturnioris moræ pertæsus Marchionem de Montalegro primum Neapolitani Regis Ministrum, cunctosque, quibus interceptorum proventuum culpam imputabat, palam Romæ affixo proclamate diris devovit. Ea res Papam ceterosque Cardinales haud parum offendit, Rex quoque ira commotus hanc excommunicationem prorsus irritam nullamque esse ostendit, & publice declaravit, solum Cardinalem Cienfuegos semetipsum proventuum usu privasse, eoquod, quamvis Regis subditus esset, nec unquam, uti decuisset, in Aula & Regno comparuisset, ac insuper Neapolitani ac Siculi Regis insignia in suo Palatio affigere neglexisset. Revocabat quidem Cardinalis vibratum fulmen, nec tamen refriguit Regis indignatio, ipsa etiam Regina, cui per Italiam proficiscenti Cardinalis suum obsequium delatum advenerat, illum ad alloquium admittere tergiversabatur: Clemens quoque Papa hanc agendi ra-

Sæc. XVIII.
A. C. 1739.

Sæc. XVIII.

A. C. 1739.

tionem in Cardinale eo minus probatur quo magis nova hac lite reconciliata Sedis Apostolicæ cum Aula Neapolitana retardaretur; quamvis enim diffidia cum Hispanis & Borbonio componenda oppido inclinatus esset, & Aquaviva & Belluga post reddita pacem Romam reverterentur, Alvarus tamen, uti petebatur, suum Archiepiscopatum in manus Pontificis renuntiare, constanter recusabat; tandem vero iteratis Papæ precibus ac motis cessit, initis hisce transactionibus. I. Hunc Archiepiscopatum Cienfuegos in Consistorio palam Pontifex resignet, vicissim vero sibi annuam viginti scutorum millium pensionem servet. II. Pontifex dictum Archiepiscopatum ad nominationem Siculi Regis Cardinali Aquavivæ conferat. III. Hic autem non omnibus prædicitis hujus Ecclesiæ proventibus fruatur, sed Rex octo Ducatorum millia pro alia pensionibus retineat. His conditionibus utrinque firmatis Pontifex Aquavivæ Pallium Archiepiscopale in Sacello contulit, & Carolus Imperator ut damnum quadantenus compensaret Alvarum Cardinalem ad Quinqueecclesiensem Episcopatum nominavit. Porro hujus Ecclesiæ redditus Cienfuegos usque ad obitum suum exacte percepit.

ast nunquam hanc Ecclesiam a longe Sæc. XVIII.
 aspexit, suam tamen ut compensaret A. C. 1739.
 absentiam, sui loco Corpus S. Vin-
 centii in perpetuam memoriam trans-
 misit, prout etiam sacræ hæ reliquiæ
 proxima Pentecostes feria tertia in Ec-
 clesia Cathedrali post solemnem proces-
 sionem repositæ fuerunt.

Tandem vero hic Cardinalis pro-
 spera & adversa fortuna Superior, mo-
 lestis subinde morbis cruciatus die de-
 cima nona Augusti anno ætatis octo-
 gesimo tertio decessit. Cadaver ad Ec-
 clesiam S. Ignatii translatum, & justis de-
 more perfolutis in Templo, quod Ec-
 clesia *Jesu* dicitur, terræ mandatum
 est: Hæredem omnium suorum bono-
 rum æque ac æris alieni scripsit Fran-
 ciscum Retz Societatis Præpositum:
 argentea ejus suppellex ad triginta quin-
 que scutorum millia æstimabatur, &
 ex sequestratis sui Archiepiscopatus red-
 ditibus haud amplius quam centies sexa-
 ginta scutorum millia, ceteris præfatæ
 Ecclesiæ donatis, Cardinali assignata fue-
 re, cumque plena cessio ejusmodi Archi-
 episcopatus primum Mense Majo hujus
 anni facta fuisset, parum ex constituta
 pensione recepit. Plura etiam ingenii
 sui monumenta posteris reliquit; & qui-
 dem typis excusi, exstant, l. tracta-
 tus de perfectionibus Christi Servato-

Sæc. XVIII. ris II. de scientia media III. de fino
 A. C. 1739. nia. IV. Ænigma Theologicum (seu
 potius ænigmatum & obscurissimarum
 quæstionum compendium, quo vix e-
 lius ex Scholasticis fundamentis sol-
 dius Socinianos confutavit errores
 V. Vita abscondita seu speciebus Ec-
 charisticis velata, per potissimas seu
 suum operationes de facto a Christo Do-
 mino ibidem indefinenter exercita circa
 objecta Altari & amoris vicina: Hanc
 tamen libellum Tubinganus Cancellarius
 Pfaff confutavit ediditque *stridura*
Theologicas in sententiam novam Cardia-
Ciensuegos de vita Christi actuali in Ec-
charistia. VI. Vitam S. Francisci Borgiæ

§. XII.

Varia a Clemente XII. Pontifice pro-
clare gesta.

Cum in pluribus Patrum cætibus con-
 troversia circa titulum Cardinali
 Borbonio conferendum composita fuisset,
 Clemens Pontifex tres Præfules
 natione Hispanos creavit Episcopos ti-
 tulares *in partibus*, ut hi tanquam suf-
 fraganei Ecclesiam Archiepiscopalem
 Toletanam regerent, donec Ludovicus
 Cardinalis Borbonius Hispaniæ Infans
 eidem Ecclesiæ administrandæ per æta-
 tem capax fieret. Præterea ex Pon-
 tificia